

A Szentírás szerepe a magyar baptista lelkiségben

A magyar baptista lelkiséghez szorosan hozzátartozik a Bibliához való ragaszkodás. A Szentírás mindig kimagasló helyet foglalt el a baptisták életében, amit már az anabaptisták (a svájci testvérek) esetében is tetten érhetünk. Annak érdekében, hogy a magyar baptista lelkiség ma is hű maradjon igei gyökereihez, a *Nehémiás* 8:1-12-ben található igeszakaszt fogjuk megvizsgálni, figyelembe véve a Szentírás főbb tulajdonságait.

HORGÁSZOK

A halfogás körül kering a téma. Akár a szó, akár a gondolat idéz eredményt, vagy csak gondolat, de halfogás körül kering a téma.

A munkahely bárhol fárasztja őket, a horgászatra mindig van erő, idő, s ez számukra fölemelő. A munkahely bárhol fárasztja őket.

Ha éjszakázni kell a halfogásért, vagy hajnalonként kelni érte fel, e szenvedély mindent megérdemel! Mert éjszakázni kell a halfogásért...

Ha nincs eredmény, százszor újra kezdik. Türelmük, mint a „csöndes örület”, a gúny szavára mindegyik süket, s ha nincs eredmény, százszor újra kezdik.

Urunk emberhalásza, mit teszel te, elnézve ím, e hű horgászokat? Nézd, nem sok nekik semmi áldozat! Urunk emberhalásza, mit teszel te?...

“Így szólt hozzájuk Jézus: ‘Jöjjetek utánam, és emberek halászaivá teszlek benneteket!’ Erre azok a hálókát otthagya, azonnal követték őt.” (Mk 1,17)

Balog Miklós

A SZENTÍRÁS SZÜKSÉGES

A Vízi-kapu előtti téren a nép azt mondta Ezsdrásnak, hogy „*hozza elő Mózes törvénykövét, amelyet az Úr adott Izráelnek.*” (Neh 8:1) Ezzel a nép jelezte, hogy nekik **szükségük** van az Igére és vágyódnak utána. Természetesen, az embernek nincs szüksége a Szentíráshoz ahhoz, hogy megismerje Isten hatalmát és istenségét (Rm 1:19-20), de az üdvösség megismerése céljából már nem elegendő a csillagos ég vizsgálása, mert ehhez speciális kinyilatkoztatásra van szükség. Akárcsak a fogságból visszatért zsidóknak, nekünk magyar baptistáknak is Isten Igéjét kell mindenek előtt szükségesnek tartanunk, azt kell elővennünk és újra meg újra hallgatnunk.

Visszaemlékszem a katonai szolgálatom teljesítésére a román hadseregben. Volt két székely katonacimborám. A Fogarasi havasokban szolgáltunk és lőszerraktárak őrzése volt a feladatunk. Mivel az egyik katona nagyon szeretett olvasni, megkérdeztem tőle, ha hozhatná-e neki keresztyén könyvet otthonról (mert esedékes volt, hogy meglátogassam a szüleimet egy ötnapos eltávozás során). Örömmel fogadta az ajánlatot, amit én még nagyobb örömmel teljesítettem. Amikor átadtam neki a könyveket és a Bibliát, elhatározta, hogy leviszi a völgybe, mivel ott szándékozta később olvasni. A hegyről lefele menet azonban találkozott a parancsnokkal. Megállította és kérdőre vonta, hogy kitől kapta a Bibliát. Mondta, hogy Borzásítól. „*Akkor jelentkezzen nálam*” – parancsolta. Félve jelentem meg a parancsnoki irodában, ahol a parancsnok elkezdett faggatni a könyvek és a Biblia felől. Végül abba kötött bele, hogy úgy a Biblia, mint a könyvek mind magyar nyelvűek. „*Miért nem hoztál neki román nyelvű könyveket?*” – kérdezte. „*Azért* – mondtam neki – *mert a katonacimborám magyar ajkú.*” „*Dehát nincs román nyelvű Bib-*

liád?” – kérdezte. „*De van. Csakhogy ő nem olvas könyveket románul*” – feleltem. Erre azt mondta: „*Haza küldelek megint, hozol nekem is?*” Így történt, hogy két hét múlva **útban voltam „küldetésben” hazafelé egy román nyelvű Bibliáért.** Ezt követően többször szóba állt velem, hogy beszéljünk különféle bibliai kérdésekről. Ekkor jöttem rá, hogy az egyenruha és a magas rang alatt éppolyan üres szív rejlik, mint bárki másnak. Az ő szomjas lelkét pedig ugyanaz az evangélium elégítheti ki, ami más szomját is eloltja.

Az Ige utáni *szomjúságot* látjuk *Kornya Mihály* életében is, aki a búzatáblában gyomlálva elővette a magával vitt Bibliáját és a vetésben földre dőlve több órán át olvasta az Igét. Így ment ez napról-napra, mert a szívében sokkal több gyomot talált, mint a búzatáblában. Nem csoda, ha néhány nap múlva a felesége rákérgett: „*Na, van-e még sok gyomlálni való?*” Mire Kornya rögtön rávágta, kétértelműen: „*Még nagyon sok gyomlálni való van!*”

A SZENTÍRÁS ÉRTHETŐ

Amikor Ezsdrás pap előlépett a törvénnyel, olyan gyülekezet előtt kezdte azt felolvasni, amely „*férfiakból és*

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

*Magyar baptista lelkiség:
az Ige központi szerepe*

*Beszámolók tábori alkalmainkról;
a fiatalok erdélyi misszós útjáról*

*Gyülekezeti beszámolók:
Melbourne, Detroit*

*Történelmi emlékpark (14)
Carter elnök és a magyar korona*

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püskök Dániel, Lukács János
és Huli Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSKÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
 911 Dighton Ln
 Schaumburg, IL. 60173
 lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Az idei dupla számunkat tartja kezében a kedves olvasó. Tavaly ilyenkor nem gondoltam, hogy már az is nagy örömmel fog számítani, hogy eljut lapunk a címzettekhez. Az elmúlt évben ugyanis hét számot nem kaptak meg magyarországi olvasóink a *Magyar Posta* „jóvóltából.” Nem részletezem, hiszen a zsolttáros arra int, hogy *ne bosszankodjunk* (37), Pál pedig arra, hogy *tűrjük el inkább a kárt* (1Kor 6). Azért nagyon sajnálom, és elnézést kérek az érintett olvasóktól. Honlapunkon www.evangeliumihirnok.net és a Facebookon elérhetőek a hiányzó számok is.

Szövetségünk legnagyobb évi eseménye után hamarosan sor került a fiatalok erdélyi missziós útjára, melyet ezúttal a New York-i gyülekezet szervezett. Köszönjük, hogy támogattátok többen is a fiatalok útját – imádsággal és anyagiakkal is! Néhány fiatal beszámolóját máris olvashatjuk, s talán a következő számban is találkozhatunk majd még ezzel a témával. Egyébként hat gyülekezetből 22 lelkes fiatal vett részt ebben a misszióban (vezetőiket is fiataloknak számítom, hiszen azok is); New Yorkból tízen, Detroitból öten, hárman Floridából, ketten Torontóból és 1-1 Clevelandből és Kolorádóból. Hisszük, hogy munkájuk nem volt hiábavaló.

A nyár a látogatások ideje is - örömmel köszönthettünk itt is néhány otthoni testvért-rokont, pl. *dr. Borzási Pál, Ferkő Attila, Varga György, dr. Mészáros Kálmán* testvéreket. Többen haza is látogattak - mi is otthon számítjuk tölteni a szeptembert, s talán még találkozhatunk is néhány olvasónkkal.

A *Millenniumi Emlékpark* sorozatunk végére értünk, s ezzel kapcsolatosan még néhány sorban: köszönöm *dr. Almási Mihály* testvérnek, hogy rendelkezésünkre bocsátotta az Ezredfordulók című könyve képeit és anyagát, melyben az Emlékpark történetét röviden áttekinthettük a kezdetektől. Örülök annak, hogy éppen úgy jött ki a lépés, hogy a 14-dik személyiségről, *Carter elnökről* éppen augusztusban emlékezhettünk meg. Azt hiszem, hogy rajta kívül *Billy Graham, dr. Haraszi Sándor* és *dr. Almási Mihály* közreműködésének köszönhetjük, hogy a korona újra Magyarországon lehet. A sorozathoz a *Marosi Nagy Lajos* által szerkesztett és írt *Baptista Lexikon* anyagát használtuk legtöbbször, amiért szintén köszönettel tartozunk.

Írásaitokat, leveleiteket várja a (szerk.)

MEGHÍVÓ**Házasság építő konferencia**

Augusztus 30. – szeptember 2.

helyszín: **RÁMA TÁBOR**előadók: *Varga György és Anikó*

Jelentkezés, információ

Püskök Dánielnél, (647)678-4248

pusokdaniel@yahoo.com**A Clevelandi Magyar Baptista****Misszió 125. évfordulójának**

megünneplésére készülünk

szeptember 15-én.

Dr. Mészáros Kálmán,
 gyülekezetünk volt lelkipásztora lesz
 a fő meghívott vendégünk, de vele
 együtt hívunk minden érdeklődő
 testvért, közelebből vagy
 távolabbról, hogy tartson velünk!

Október 11-13 között leszmegtartva **Clevelandben az****ősz i ifjúsági találkozó.**

Bátorítunk mindenkit, hogy jelölje
 be a dátumot, majd jelentkezzen és
 jöjjön el erre a hétvégére.

American Hungarian Baptist
Convention of North America, Inc.
Circle of Friends Donations received
March 2024. through August 2024.

BARÁTI KÖRI ADAKOZÁSOK

Rev. Sándor Kulcsar, Venice, FL. \$100;
Alexander Torma, Montague, NJ. \$100;
Irenke Torma, Wheeling, IL. \$100; Zsigmond Balla, Brea, CA \$200; Tibor Miko, Clinton Twp. MI. \$100; Bela Fur, Southgate, MI \$100; Jonathan Kovacs, Southgate, MI \$20; Miklos Argyelan, New York, NY. \$20; Zsolt Kulcsar, Venice, FL \$100; Tamas Hornyak, Strongsville, OH \$100; Gyorgy Erdokoz, Southgate, MI \$100; Attila Kulcsar, Venice, FL \$20; Istvan Gergely, New York, NY \$100; Frank Kulcsar, New York, NY \$100; Janos Lukacs, Chicago, IL \$100; Istvan Szabo, Murfreesboro, TN \$100; Benjamin Kerekes, Willis, MI \$50; Hungarian Christian Mission, Kelowna, BC 200Can; Sándor Balla, Toronto, Can. 300Can; Daniel Pusok, Toronto, Can. 100Can; Levente Kulcsar, Toronto, Can. 100Can; Tamas Csercsa, Toronto, Can. 100Can; Paul Juras, Richmond Hill, Can. 120Can

Total: \$2,180.00

Thank you for your faithful support
Jozsef Kovacs Treasurer

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

A SZENTÍRÁS SZEREPE...

folytatás az 1. oldalról

nőkből állt” és azokból, akik csak „*meg tudták érteni a hallottakat*”, vagyis **gyerekekből is** (Neh 8,2). Miért fontos ennek hangsúlyozása? Azért, mert a későbbi rabbik nem hitték, hogy a lányokat is kellene tanítani a törvényre. A nőket ugyanis nem tekintették méltóknak arra, hogy hallgassák a Tórát, sem képesnek arra, hogy felfogják. Jézus Krisztus azonban szembe ment a rabbik gyakorlatával és Ezsdráshoz hasonlóan ő is tanította a nőket és a gyerekeket. Jellegetes, hogy Pál apostol is megszólítja az asszonyokat, sőt a gyerekeket is, hogy fogadjanak szót a férjüknek, illetve a szüleiknek (Ef 5:22-33; 6:1-4). Ebben a tekintetben ő sem választotta külön a nőket a férfiaktól, sem a lányokat a fiúktól! Hasonlóképpen a magyar baptisták is kezdettől fogva nagy hangsúlyt fektettek a **gyerekmisszióra**. *Kornya Mihály leányai* német nyelvből fordították magyarra a *vasárnapi iskolai leckéket*, nőegyleteket és egyéb konferenciákat szerveztek, mert meg voltak győződve, hogy az evangélium érhető úgy a férfiaknak, mint a nőknek, úgy a felnőtteknek, mint a gyerekeknek.

Természetesen, ez nem jelenti azt, hogy a hívő embernek nem kell többé tanulmányoznia a Bibliát, vagy hogy a gyülekezetben nem lenne továbbra is szükség tanítókra. Hiszen a törvény felolvasása után a léviták igeértelmezésbe kezdtek, és azt „*úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat*” (8. v.). Hogyan is érhetné meg az ember az Igét, hacsak valaki azt neki meg nem magyarázza (ApCsel 8:31)? De ha az Igét rendszeresen és imádkozó szívvel olvasuk, és ha azt nekünk megmagyarázzák, minden reményünk megvan arra, hogy Isten megérteti velünk. Ennek gyakorlása szorosan hozzátartozik a magyar baptista lelkiséghez, amit ma is gyakorolnunk kell! Olvassuk és hallgassuk! *Tolle, lege!*

A SZENTÍRÁS TEKINTÉLLEL BÍR

A 4. vers szerint a törvény felolvasása céljából egy „*szószéket*” készítettek, egy olyan faemelvényt, amelyre Ezsdrás többedmagával – összesen tizennégy előjáróval – fellépett, hogy az Igeolvasás közben mindenki számára látható legyen. Bár elképzelhető, hogy jó hangosan olvasták, inkább az van kiemelve, hogy a könyv „*az egész népnél magasabban volt*”, illetve az, hogy *amikor Ezsdrás azt felnyitotta, felállott az egész*

nép (v. 5). Nyilvánvaló, hogy a szószék készítése és a nép felállása nem Ezsdrás miatt történt, hanem az Isten Igéje iránti tiszteletből. Állva hallgatták az Igét. Utána pedig, amint Ezsdrás áldotta az Urat, a nép leborult a földre, és szívbéli „*Ámen*”-nel reagált a hallottakra.

A Szentírásnak ma is abszolút tekintéllyel kell bírnia számunkra. Mert az Ige iránti *engedelmesség* egyenlő az Istennek való engedelmességgel, az Ige iránti engedetlenség pedig az Isten iránti engedetlenséggel! Bár számunkra fontos tekintélyforrásnak számít az értelem (logika), a megtapasztalás (élmény) és a hagyomány (tradíció) is, meggyőződésünk szerint mindhárom fölött ott van a Biblia autoritása. Ez nem azt jelenti, hogy a négy tekintélyforrás nincs kölcsönhatásban, hanem azt, hogy végső soron **az Ige próbakövének kell alávetnünk logikát, hagyományt és megtapasztalást, és nem fordítva!**

A SZENTÍRÁS ELÉGSÉGES

Nehémiás könyvéből azt olvassuk, hogy „*az egész nép sírva hallgatta végig a törvény szavait*” (9. v.). Később a léviták csitították a népet, arra kérve őket, hogy inkább „*örömnepet tartsanak, mert megértették mindazt, amire oktatták őket*.” (12. v.) A nép hajlott az intésre, és a bánatot hamarosan felváltotta az öröm. Ez pedig egyik napról a másikra fokozódott, mert az Ige szerint másnap már „*igen nagy volt az öröm*” (17. v.).

Tehát a Biblia elégséges nem csak az őszinte bűnbánat kimunkálására, hanem a boldogság megszerzésére is. A Zsoltárok könyve szerint egyrészt az hoz örömet, ha nemet mondunk a bűnre: „*Boldog ember az, aki nem...*” (Zsolt 1:1). Másrészt akkor nyerünk örömet, ha igent mondunk az Igére: „*Boldogok..., akik az Úr törvénye szerint élnek*” (Zsolt 119:1). Az érzéki ember szerint akkor leszünk szabadok és boldogok, ha a tör-

vényt áthágva minden kicsapongásra igent mondunk, és ha a hámból kirúgva sutba dobjuk a bennünket gúzsba kötő szabályokat. De nem így a zsoldos és nem így az izraeliták!

Hála Istennek, hogy ma is van kegyelem! Vissza kell térnünk az Igéhez, amely **hitelődeink számára kezdettől fogva ennyire fontos volt. Az Ige mi is szükségesnek, érthetőnek, tekintéllyel bírónak és elégségesnek tekintjük, nem csak az anyaországban, hanem Erdélyországtól kezdve Észak-Amerikáig, a Felvidéktől és Kárpátaljától kezdve a Vajdaságon át egészen Ausztráliáig!** Mert csak a bibliai alapokhoz való visszatérés garantálja a magyar baptizmus lelkiségének hitelességét!

Elhangzott a Ráma Táborban, 2024. július 7-én

dr. Borzási Pál (Szilágyperecsen)

IGÉJE SZÓL, IGÉJE HÍV,

Szívünkben kétséget csöndesít.
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!

Igéje szól, igéje hív,
A jóra bennünket megtanít.
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!

Igéje szól, igéje hív,
Nagy és szent munkára lelkesít.
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!

Igéje szól, igéje hív,
Aldja hát ezért a száj, a szív!
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!

Páth Géza (BGyÉ. 175.)

AZ IGE RABJA

**beszédeid már végleg
velem maradnak
elmúlhat ég és föld
változhat minden változó
elhagyhat testem is
- földből való –
de szavaid velem maradnak
mostmár az Ige rabja lettem
önként és örömmel**

**múlik tovább az elmulandó
de megmarad mi változatlan
s a szívem Tiéd örökre**

Herjeczki Géza (1980)

14. Jimmy Carter, az Amerikai Egyesült Államok elnöke 1977-1981, baptista igehirdető. 1978-ban visszaadta a koronát a magyar népnek

Carter, James Earl "Jimmy" Jr. (1924-) Nobel-békedíjas amerikai politikus, Georgia Állam kormányzója, az Amerikai Egyesült Államok 39. elnöke, baptista diakónus.

Carter a georgiai Plainsben született 1924. október 1-jén egy négygyermekes család legidősebb fiúgyermekeként. A Georgia Southwestern State University-n, majd a Georgia Institute of Technology-n folytatott tanulmányokat, diplomáját 1947-ben az Annapolisi Tengerészeti Akadémián szerezte. Carter ezután a haditengerészet atlanti és csendes-óceáni flottájánál szolgált. Itt kiválasztották egy atomtengeraltjáró-programban való részvételre, ahol atommérnöki végzettséget szerzett.

1946-ban házasodott meg, feleségével, *Rosalynn Carterrel* négy gyermeket neveltek. 1953-ban, apja halála után, távozott a haditengerészettől, és visszatért Georgiába, ahol átvette a családi földmogyoró és gyapotültetvények ügyeinek intézését. A gyermekkorától vallásos Carter diakónusként és vasárnapi iskolai tanítóként vett részt a déli baptista gyülekezet életében.

Az 1960-as években két ciklus erejéig szenátor volt Georgia államban, 1970-ben megválasztották az állam kormányzójává. Szenátorként, kormányzóként következetesen képviselte a feketék elleni diszkrimináció és szegregáció vissza szorításának politikáját. Jimmy Cartert 1976-ban a Demokrata Párt jelöltjeként választották meg az Amerikai Egyesült

Államok elnökének, és 1977-1981 között töltötte be hivatalát.

Több fontos nemzetközi megállapodás kötődik a nevéhez. 1977-ben megegyezett Torrijos panamai vezetővel, hogy legkésőbb 2000-ig az USA mindenképpen átadja a *Panama-csatornát*. 1978-ban sikeresen közvetített *Egyiptom és Izrael* között, aminek eredményeképpen aláírták a Camp David-i egyezményeket, mely a közel-kelti térség békéjének tartós megteremtését célozta. A Szovjet-unióval és a kommunista blokk országaival folyamatos párbeszédre törekedett. 1978-ban engedélyezte a *Szent Korona* visszaadását Magyarországnak.

1982-ben hozta létre a Carter Centert, melynek elsődleges célja különböző nemzetközi konfliktusoknál közvetíteni a szemben álló felek között. A központ feladata még nemzetközi egészségügyi programokban való részvétel, továbbá választási megfigyelők küldése a fejlődő országokba. Carter és felesége ismert alakjai a *Habitat for Humanity* nemzetközi lakásépítő mozgalomnak is. 1996-ban Vácott részt vett a Habitat for Humanity házépítésén, ahol találkozott >dr. Almási Mihály baptista egyházelnökkel is. 1996-ban *Göncz Árpád* köztársasági elnök adta át Jimmy Carternek a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjét a csillaggal. 1996. augusztus 18-án Jimmy Carter nyitotta meg ünnepélyes keretek között Szigetszentmiklóson az új baptista imaházat.

1998-ban egy tengeralattjárót (USS Jimmy Carter) neveztek el róla, mivel Carter maga is sokáig szolgált a flottánál. 2002-ben történelmi látogatást tett Kubába, ő volt ugyanis az első amerikai - igaz már nem hivatalban lévő - elnök, aki felkereste a szigetországot *Fidel Castro* 1959-es hatalomátvétele óta. Beszédét teljes terjedelmében bemutatta a kubai televízió, a sajtó pedig változtatás nélkül közölte a szöveget, annak kritikus hangneme ellenére.

2002-ben vette át Oslóban a Nobel-békedíjat. Az indoklás szerint „az évtizednyi fáradhatatlan erőfeszítése miatt a nemzetközi konfliktusok békés rendezése érdekében, a demokrácia és emberi jogok fejlesztéséért, a gazdasági és társadalmi fejlesztések előmozdításáért”. 2007-ben Szent István emlékérmét adott át Carternek *Mádl Ferenc* köztársasági elnök is, amiért visszaszolgáltatta Magyarországnak a Szent Koronát.

Marosi Nagy Lajos
Baptista Lexikon, Budapest, 2022

Carter elnök és a korona

"A *Szent Korona* nem egyszerűen egy értékes ereklye, múzeumi tárgy, hanem a nemzeti egységet leginkább kifejező szimbólum. Nem mindegy, hogy hol van. A Magyar Kormány 33 éven át sikertelenül próbálkozott a visszaszerzésével..."

A magyar baptisták 1972-ben kapcsolódtak be a korona ügybe itthon és Amerikában. A döntés kritikus időszaka az 1976-77-es esztendő volt. Az emigráció megosztott volt a kérdésben. Néhányan azonban, elsősorban *Haraszi Sándor*, atlantai bölcsész és orvos-doktor, baptista lelkipásztor, az emigráció egyik meghatározó alakja, rendkívül határozott lépéseket tett csendes diplomáciai csatornákon, kihasználva azt a körülményt, hogy ekkor az Egyesült Államok elnöke *Jimmy Carter* és az első öt legmagasabb rangú politikus is baptista volt.

A magyar-amerikai baptista *Haraszi* megszerezte az amerikai baptisták leginkább elismert, az amerikai népszerűségi listát sok éven át vezető envagélizátor, *Billy Graham* bizalmát, aki ... főlvállalta, hogy közbenjár Jimmy Carternél Magyarország érdekében mind a korona, mind a legnagyobb kereskedelmi kedvezmény ügyében. ... Hosszú hónapokat vett igénybe az a meggyőző munka, amelynek során írott dokumentumokat, illetve információkat juttattunk (Grahamhez) azért, hogy meggyőződjék arról, hogy fontos és nemes cél érdekében emeli föl a szavát.

... Jimmy Carter augusztus közepén hívta föl Billy Graham-et (magyarországi útja előtt). Ekkor beszéltek a koronáról...

Billy Graham 1977. szeptember 11-én visszaérkezik Amerikába.

A korona hazaadásának jóváhagyását Carter elnök a szeptember 13-án kelt 21. számú direktívával hagyta jóvá.

A korona és a religiák 1978. január 5-én este 10 órakor a Air Force Two feléülzetén megérkeztek Budapestre..."

Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden (2005). 286kk oldal, kivonat

Női konferencia a táborban

Minden dicsőség a Krisztus Jézusé

A 116-ik közgyűlés keretén belül női konferenciát is tartottunk az egybegyűlt lányok-asszonyokkal, ahol nagyon sok áldásban részesített a mi Mennyei Atyánk.

Borzási Anna testvérnőnk (Szilágy-perecsen, Erdély) szolgált felénk. Isten imádata, dicsőítése; sok sok öröm és nevetéstől volt hangos a kápolna, a tábor területe.

Floridától - Torontóig, Alhambrától - New Yorkig, Erdélytől - Chicago, Cleveland, Detroitig megszűntek a távolságok egy rövidke időre, és élveztük egymás társaságát az Úr jelenlétében.

A téma: **Kapcsolódások (a családban, gyülekezetben, társadalomban)**, a Zsoltárok 139:13-14 alapján; *“Bizony te alkottad veséimet, te takargattál engem anyám méhében. Magasztallak, hogy csodálatosan megkülönböztettél. Csodálatosak a te cselekedeteid! És jól tudja ezt az én lelkem”*. Valamint Efézus első és második rész.

Ki vagyok én? Nőnek, nőként (újja) teremtve. Borzási Anna testvérnőnk figyelmünket arra irányította, hogy mind-egyikünk Isten egyedi, tökéletes alkotása. Kiválasztott minket, fiává fogadott, szeret, megváltott, békességet adott.

Ebben a zűrzavaros világban ahol annyi sérült, identitás-zavarban szenvedő ember él, a média, szociális háló sok esetben fals, téves, megtévesztő útmutatással hozakodik elő.

Hogyan kell elfogadjuk önmagunkat annak, úgy és amilyennek, akinek Isten megtervezett, megalkotott? Hogyan kell elkerülni azokat a csapdákat, amik

önértékelési zavarokat rejtenek, konfliktusokat generálnak, kapcsolódási zavarokat okoznak?

Ha megtaláljuk az *Úr Jézust*, aki az *Út az Igazság és az Élet*, benne megtaláljuk helyes önértékelésünk, kapcsolódni tudunk Istenhez, a családhoz, gyülekezethez, társadalomhoz.

A kapcsolati csapdák (versengés, pletyka, teljes elzárkózás, manipuláció, egészségtelen érzelmi kötődés, sértődékenység) ugyan veszélyt jelentenek, de Istennel való élő “live” kapcsolatunk segít elkerülni azokat, és felismerni a jó cselekedeteket, amiket Isten előre elkészített, hogy azokban járjunk. *„Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, a melyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.”* Efézus 2:10

A biblia az “IGE” segítség ebben.

Az alkalom végén **Kulcsár Szilvia és Kulcsár Brigi** két interaktív játékkal gazdagították alkalmunkat, ahol a tizenéves lányoktól a baby boomerekig vidám hangulatban együtt kacagtunk, nevtünk.

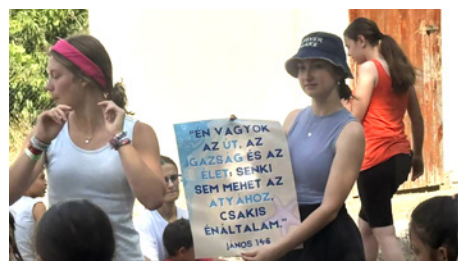
Köszönjük az Úrnak, valamint a szolgálatban, szervezésben résztvevő testvéreknek fáradságos munkájukat.

Isten áldjon minden olvasót.

Halász Johanna

Erdélyi missziós út beszámoló a 7-8. oldalon

GYERMEKTÁBOROZÁS - 2024. - RÁMA, július 8-14.

A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által. 2Tim 1:14

Beszámoló a rámai gyermekhét tini-ifjúsági csoportjáról

Szövetségünk idei közgyűlését követően gyermekhétre érkeztek a kicsinyeink a RÁMA Táborba (közel 60 gyermek és fiatal vett részt az eseményen és a segítőkkel, kísérőkkel együtt a teljes létszám meghaladta a százat). Külön örömünkre szolgált, hogy a gyermekek mellett, szép számmal maradtak fiatalok is a gyermekhéten. A gyermekcsoportok mellett így, egy több mint 10 fős tini csoport is indult, *Huli Sándor* lelkipásztor vezetésével, akinek *Kovács Jonathan*, *Püskök Salomé* és *Erdőközi Filip* segítette az ifjak között végzett szolgálatban.

A csoportból többen részt vettek már a korábbi ifjúsági héten is, így az ottani üzenetre (József története) is épülve folytatódta az igei gondolatok délelőttiként, az **imádság** témájában. A hét vezérigéje **“Ezért mondom nektek: higgyétek, hogy mindazt, amit imádságotokban kértek, megkapjátok, és megadatik nektek”** (Mk 11:24) segített elmélyülni az imádság lényegében és gyakorlatában. Példaként az Ószövetség egyik nagy imádkozójának, **Illésnek** az életéből vizsgáltunk meg epizódokat, és közösen gyakoroltuk az imádkozást, irányított imádság, imaséta, leírt könyörgés, közösen folytatott imádság és igei gondolatokkal való elmélkedés, átélés formájában. Az utolsó ilyen imaalkalmat a *Lake Couchiching* partján tartottuk és abban maradtunk, hogy jónéhány év múlva szeretnénk a házastársunkkal, gyermekeinkkel együtt ismét itt imádkozni.

A délelőtti tanítással párhuzamosan délután fórumbeszélgetéssel töltöttük az időt, amikor főleg a fiatalokat érintő témák kerültek elő kötetlen formában. Szó volt leginkább az ismerkedés, udvarlás, együtt járás szabályairól, emellett a hitünk vállalásáról és a másoknak való biznyságtételről is.

A szabadidőt a fiatalok sporttal, játékkal, beszélgetéssel, a tóban való fürdéssel, pihenéssel, valamint a felnőtteknek való segítséggel töltötték. Jó volt látni, hogy a tini csoport egy része mintegy második segítő csapatként is működött, tiszteletteljesen és figyelmesen támogatva a felnőttek munkáját. Hálásak vagyunk az Úrnak, nagyon értékeljük őket, és az a vágyunk, imádságunk, hogy, *aki elkezdte bennük a jó munkát, vigye véghez azt az Úr Jézus dicsőségére.*

Huli Sándor

TÁBORI BESZÁMOLÓ

Gyermekeim izgalommal és várakozással tekintenek minden év nyári táborába. Jóval az első nap előtt megszólalnak a *„mikor megyünk a táborba”* kérdések, és amikor végre eljön a nap, olyan öröm árad, amelyet csak a gyerekek tudnak kifejezni.

Az idei év **témája a vasút** volt, az a gondolat, hogy hitünk, akárcsak az élet, egy utazás, egy **zarándoklat örök hazánk felé**. Ennek az utazásnak minden nap más-más részével foglalkoztunk, mindig az evangéliumokból, mivel ez a mi Isten ismeretünk forrása. Mint mindig, most is a gyerekek által feltett kérdések voltak a legérdekesebbek számomra, hiszen az ő megértésük merőben különbözik a miénktől. Kérdések Isten szeretetéről és igazságáról, különösen az emberi rosszal, és igazságtalansággal szemben.

Mindig meglep a gyermeki ártatlanság és az őszinteség. Kihívást jelent a feltétel, hogy az evangélium kézzelfogható legyen. Egy dolog a hitet és a szeretetet elvont módon magyarázni, de annál nehezebb konkrétan, érthetően kifejezni. Ez az az út, ahogy Krisztus tanított. Fiatalok és idősek, bölcsék és balgák, mind megértették Urunk szavait.

Mint mindig, most is külön köszönet illeti azokat, akik vállalták hogy önkéntesekként szolgáljanak: időt, erőt, türelmet ajándékoztak azért, hogy a gyermekeknek egy élvezetes és emlékezetes hét legyen. Ilyen segítők nélkül (tudod ki vagy) nem jöhetett volna létre a gyerektábor. Kérem Isten áldását és további gondviselését az ő életükre.

Ismét kérem az olvasók imáit és támogatását a táborral kapcsolatosan. Akik ezt teszik, fontos munkát végeznek. Hiszen hitünk „eredménye” mint egy út, csak utólag látható. Amit elültetünk, azt nem biztos, hogy aratjuk. Amit öntözünk, nem biztos, hogy betakarítjuk, és mégis, amit teszünk, nagyon fontos. Urunk a hitünket mustármaghoz hasonlítja, szemre kicsi, jelentéktelennek tűnő. De, mert mindig van egy „de” mégis elég; hegyeket mozdíthat.

Tapasztalatból írhatom, hogy gyermekeink hittel születtek. Nekik hinni természetes, mert természetesen fogadják el a természet csodáit. Ámulattal nézik a világot, ami - Isten Igéje mondja: a bölcsesség kezdete. Idővel ez a hit csökkenni kezd, azért amit mi, „felnőttek” teszünk. Törekedjünk inkább arra, hogy gyermekeink megtarthassák hitüket! Amikor a képmutatással szembesülnek, nem fásuljanak el, hanem megőrizték az ámulatot, csodálatot és az Isten iránti félelem érzését. Gyermekeink ugyanis készséggel hisznek Krisztus csodáiban, különösen a feltámadásban. Hiszik, hogy Isten szeretete jelen van, naponta tapasztalható, ezért minden nap egy új kaland.

Billy Graham megjegyezte, hogy a „jellem” és a „hit” ez az igazi örökség, amelyet át kell adnunk gyermekeinknek és unokáinknak. Ez a feladat továbbra is vár ránk, ezért lehet fáradozni, abban a reményben, hogy a munkánknak gyümölcse van és lesz.

Ifj. Báakai István

A Korona csoport táborozása

A Korona csoportban 15 gyermek volt, és ők a 6-8 éves korosztályhoz tartoznak. Boda Erzsébet és Püsök Adina volt a tanítójuk. Minden délelőtt és délután találkoztunk a konferencia szobában és foglalkozásaink fő témája az volt, hogy **Isten a legcsodálatosabb otthon készítője**. Az első emberpár legelső otthona az Édenkert volt, de a bűn ezt tönkretette. Ezért Isten elküldte **egyetlen Fiát, Jézust** a Földre, hogy megmutassa az embernek az utat abba a tökéletes otthonba, amelyet Isten készít az Őt szeretőknek. Ez a különös otthon a **Mennysors**. Aki szívébe fogadja Jézust, annak Isten helyet készít a Mennysorsban és amikor oda érkezünk, koronát kapunk tőle.

A sok ének, ige, kézimunka, a kinti és benti játékok mind alátámasztották azokat az igazságokat, amelyeket próbáltunk átadni a gyermekeknek.

Foglalkozásaink magyar nyelven történtek, és öröm volt látni, hogy a gyermekek milyen gyorsan megtanulták az igéket. Egyik kedvencünk az I Korint-

hus 2:9 volt: „*Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az Őt szeretőknek.*” A csapat legkedvesebb éneke a „*Fenn a Menny egy boldog hely.*” kezdetű ének, amelyet lelkesen énekelünk minden nap.

A Mennysors misztériumát és szemmel nem látható voltát egy minden nap visszatérő feladattal szemléltettük: első nap, négy fán, melyek messze voltak tőlünk, elrejtettünk érdekes tárgyakat. Minden gyerek egy távcső által megfigyelte azt a területet, és elmondta, mit lát. Megfigyelésüket feljegyeztük, és minden nap felolvastuk néhány gyerek listáját. Mi megígértük nekik, hogy elrejtünk dolgokat a fákon, és amit mondtunk, meg is tettük. Nem sok gyerek ismerte fel az ágak között az érdekes tárgyakat, pedig ott voltak. A mennysorságot sem látjuk, de tudjuk, hogy létezik, mert Isten megígérte a Bibliában, hogy elkészíti számunkra, és ez így van, mert a Biblia minden szava igaz.

Imánk, hogy minél több gyerek fogadja el Isten kegyelmi ajándékát, hogy az örök életet Isten jelenlétében, a Mennysorsban tölthesse el.

Püsök Adina

Ez már a harmadik év, hogy részes lehetek a gyermektábornak. Megint a **legkisebbeket** tanítottam; azokat, akik még ovi előtt állnak. Ebben az évben tanultunk **Istenről és saját magunkról** is. Reggelenként tanultunk arról, hogy Isten a szeretetében megteremtett bennünket, szól hozzánk, meghallgat

bennünket, gondoskodik rólunk és hogy megment bennünket. Délutánonként pedig arról tanultunk, hogy Isten megteremtette a kezünket, szánkat, fülünket és a szemünket. Végig mentünk azon, hogy mire lettek teremtve ezek a testrészek és hogy mire nem. Beszéltünk arról, hogy egyszer Jézus is egy gyermek volt, és mindig tökéletesen cselekedett. Elvégezte a megmentés munkáját a kereszten és a Szentlélek segít nekünk, hogy olyanok legyünk, mint ő.

A bibliai tanítások mellett a gyermekek szívesen részt vettek mindenféle kézimunkában és csoportos játékokban, illetve volt lehetőség vízben is pancsolni a kicsiknek. Egy születésnapjára zsúr is megrendezésre került az egyik 3 éves

csoporttag számára, ahol a gyerekek tortával és egy piñata-val ünnepelhetek. Néha a szülők is elkísérték gyermekeiket a foglalkozásra, így ők is tudtak egymással beszélgetni, szorosabb kapcsolatokat kialakítani ezáltal.

Aranyos kis csoport volt. Kérjük Istent, hogy hozzon növekedést ennek a sok magnak, ami ültetve és locsolva van az ő kis életükben.

Szabó Erika

Hogyan telt a hét a konyhán?

Konyhára csak az megy segíteni, aki úgy gondolja, hogy nélküle nem lesz tiszta edény, nem lesz kirántva a hús, megpucolva a krumpli, kisütve a fánk – és aki szeret költeni. Aki tudja, hogy a szakácsok – *Andris, Olgi néni, Pista bácsi* – szívesen osztják meg az első, legfrissebb falatokat a körülöttük tevékenykedőkkel. És a magyar ember szeret ám enni, méghozzá nagyon, így aztán konyhai segítőkben nem is volt hiány a héten. Meg hát, szeretjük a konyha melegét, a forró olaj szagát, a kelt tészta édes illatát, az ízletes leveseket, és

szeretjük, ha az ételek készítése közben olyan jó a hangulat, hogy az ember észre sem veszi, hogy órák teltek el, mióta utoljára kidugta az orrát a konyhából. Mert munka közben hallgatjuk a férfiak vicceit (valahogy az ő agyukban óriási tárhely van ezek elraktározására!), az asszonyok élményeit a fiataloktól, a megpróbáltatásaikról; megosztjuk egymással, ki hogyan, mikor és miért jött Kanadába; megbeszéljük, hogy hányféleképpen is lehet elkészíteni ugyanazt az ételt, attól függően, ki honnan érkezett az Ohazából; nagyokat és sokat nevetünk, és közben csak eszünk és eszünk, és arra gondolunk: de jó lesz majd hazamenni és egy hétig diétázni!

Vasárnapra aztán mindenki elfárad és leereszt, mint a lufi, de természetesen azzal köszönünk el egymástól, hogy „jövőre találkozunk ugyanitt!” Mert kell egy hét együttlét.

Mit mondhatnék hát: hogyan másként is telhetett volna a hét a konyhán, mint nagyon jól! Aki nem hiszi, próbálja ki maga is!

Vasadi Rubina

MISSZIÓS SZOLGÁLAT ERDÉLYBEN - YOUTH / IFI

A misszió ebben az évben egy igazi áldás volt számomra. Nem minden évben kerül megrendezésre, viszont tavaly és az idén is, az Úr kegyeleme által én is részt vehettem. Nagyon jó volt a többi fiatalokkal együtt szolgálni a gyerekek felé. Meglepő volt számomra az is, hogy milyen sok gyerek emlékezett ránk tavaly óta. Engemet a cigány misszió érintett meg különösképpen.

Jó volt látni azt, hogy a Isten szava milyen gyorsan terjed a gyerekek között. Hallani őket énekelni, és tapasztalni azt, hogy köztük is a hitnek milyen átformáló ereje van. Amikor a romákkal beszélgettem meglepett az is, hogy milyen korán kötnek házasságot és vállalnak családot, gyermekeket. Sokan külföldre mennek dolgozni, hogy biztosíthassák a mindennapi kenyeret családjuk számára. Amikor hazajönnek beállnak a szolgálatba és szakítanak időt a gyülekezeti munkára is.

Imádkozom, hogy az Úr továbbra is munkálkodjon az ő szívükben, hogy kiegyensúlyozott Istent félő életet tudjanak élni.

“Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk. Mert a teremtt világ sódárogva várja Isten fiának megjelenését.” Rm 8: 18-19

Nagy-Szász Péter

I believe I can speak for everyone when I say that the 2024 mission trip was a great success and a blessing for

everyone involved. I had the privilege of being able to serve for the second time in Erdély with the American youth, and it was truly inspiring to see how God's blessings only multiply through the years. This summer, our youth from *New York, Toronto, Detroit, Florida, Cleveland, and Colorado* teamed up with the local **Mihályfalvi** youth to lead *Vacation Bible Camp* on our mission trip. During the week, from Monday through Thursday, we had distinct missions in both Nagykároly and Selind. In the morning, we would begin with Vacation Bible School in **Nagykároly**, where we would teach about 80 kids English Bible stories, verses, and worship songs. Through this English teaching, our mission was to introduce the kids and their parents to the faith and point them to local church planting led by **Oláh Elemér**. Our closing night on Thursday further encouraged this mission, as we were able to have meaningful conversations with the families who stayed for our pizza night. After Nagykároly, each day we would have lunch and head over to Selind, a local gypsy community. In **Selind**, we held Vacation Bible Camp with activities like planned yard games, bracelet making, singing, Bible story skits, and Bible verse teaching. We were especially able to see the immediate reflection of the love and care that we showed to the kids in Selind. The gypsy kids in this community were particularly receptive to the interaction and the teachings, as many of them grew up facing

very difficult circumstances. Our theme for the week in both communities was *“Breaker Rock Beach: Standing Firm on God's Truth in a World of Shifting Sands.”* We taught the kids about God's truth, His plan, our identity in Christ, and our hope through Jesus. Apart from Nagykároly and Selind, we spent Friday serving in local communities like Mihályfalva and **Kenéz** for single-day VBC. On Saturday, we were able to attend the *first ever gypsy youth conference* in **Körtvélyes**, where about 120 youth gathered altogether. We spent the day singing, interacting with gypsy youth, and learning even more from God's word. Overall, the trip was so full of blessings. Needless to say, while the kids may have learned some things from us, we certainly learned much more from them. Personally, my perspective on gratitude, joy, and peace are forever shifted after seeing the genuine excitement on the kids' faces each day that we were with them. We are so blessed to have been such a meaningful part of their summer, as they were undoubtedly a huge part of ours.

Szabo Shari

Recently, I had the blessing of serving in the **Erdelyi Misszio in Romania**. In this mission trip it was not only the Youth who attended, but we also had families joining and pastors like **Kulcsar Attila** and **Deak Zsolt** leading us. The mission was to the *Gypsy people* in that area, primarily Selind, and to help out a church planting in Nagykároly. This year there were many new blessings and opportunities that presented us

wherever we went. In the mornings we would run an Christian English camp in Nagykároly and in the afternoon we would go to Selind.

One of the biggest blessings that we received this year was the permission to teach the Bible in Nagykároly. Many of these kids don't really have any exposure to God or Christianity, so the ability to do this was amazing. Not only was this such a blessing, but even more was the positive feedback we received from them. Many had returned from last year, some even said that this was their favorite summer camp. At the end of the week, we had a party for the parents, to come and see what their children had done all week. It was an opportunity to talk to them about the gospel. For me, it can be hard to open up to someone so quickly and start talking about Christ immediately. But I saw how some of the other pastors had already hooked many of the adults on the gospel by just the second sentence of them talking. An opportunity like this is rare, and something that I should seek out more and be prepared to dive into.

I cannot count the amount of blessings that we got in Selind in the afternoon program. While we were there to show love to the kids, introduce Christ's love for them; we received so much more love. They were so open and ready to give, even when they didn't have much. So many of the little girls made us bracelets, giving without expecting anything in return. This is the type of giving that we should be practicing, selfless giving.

As in the Sunday afternoon service, when we read 2 Timothy 1:8 "So do not be ashamed of the testimony about our Lord or of me his prisoner. Rather, join with me in suffering for the gospel, by the power of God", it showed us how important it is to share the gospel, even

if it may come harder for us. Sharing the gospel is important, but doing it with love is really what Christ wants of us. I am forever grateful for all those that made it possible for us to go and to experience people and communities that God has a beautiful future for.

Árgyelán Virág

This was my second time going on the mission's trip with the American and Canadian team. It was, for the most part, very similar to the one last year which was already very enjoyable and memorable. It was truly a great experience seeing most of the same kids again this year and how they gave us the same m, if not even more, of their love than last year. Especially at the Gypsy community in Selind, it was really eye opening seeing the fact that we were the ones that made their entire summer, as they have been looking forward to seeing us all year long. Looking back on the entire mission, I think we definitely made an impact on the lives of the kids as **we introduced them to Jesus Christ**. At the end of the Karoly closing ceremony, we even **gave out kids Bibles** so they can continue learning about God. Overall, it was just a really great experience sharing the gospel with the kids and I am looking forward to next year's mission trip which will hopefully happen.

Kovács Jonathán

MELBOURNE, AUS

Események a Dél Keresztje alatt

Jónéhány hónap elteltével jelentkezem újra, hogy gyülekezeti életünk néhány korábbi eseményébe adjak betekintést. Mivel elmaradtak a gyülekezeti beszámolók, a mostani beszámoló mintegy másfél évnyi időszakot ölel fel.

Szabadtéri istentisztelet és a Dumitriu házaspár látogatása

Elmúlt év februárjának második vasárnapján szabadtéri istentiszteletet tartottunk egy családi farmon. Gyülekezetünkben egy testvérnő, *Vincze Irénke és férje, Lali*, hívták meg a gyülekezet testvériségét a farmjukra, amely Hiawatha nevű település közelében található, Melbourne-től mintegy 200 km-re, dél-keleti irányba. A festői környezetben, egy dombok közötti völgyben elterülő farmon együtt dicsőítettük az Urat a közeli kisváros, Yarram, presbiteriánus gyülekezetének híveivel és *Stephen Deroon* lelkésszel, aki angol nyelven hirdette Isten igéjét.

Az alkalomnak egyébként nemzetközi jellege volt, hiszen rajtunk és az ausztrál gyülekezet tagjain kívül vendégeink voltak, és bizonyásgtétellel szolgáltak is, a *Dumitriu misszionárius házaspár*, (a férj román, a feleség magyar), illetve *Gál István* testvér a magyarországi Gödöllőről, aki családjával töltött néhány hetet Ausztráliában. Ők egyébként Erdélyből származnak, István a néhai *Gál Győző* érmihályfalvai lelkipásztor egyik fia.

A Dumitriu házaspár, Mihai és Hajni, miután néhány évig a nagyváradi (Románia) Wycliffe irodában dolgoztak, 2017 januárjában külmisziós szolgálatra indultak *Pápua Új-Guineába*. Pápua Új-Guinea egyedülálló a világon abban a tekintetben, hogy egy országon belül itt beszélnek a legtöbb különböző nyelvet: az országban a jelenlegi ismeretek szerint 841 nyelvet beszélnek.

Az elmúlt év februárjában a Dumitriu házaspár Melbourne-ben tartózkodott, így lehetőségük adódott arra, hogy gyülekezetünkben és néhány román gyülekezetben beszámoljanak arról a missziómunkáról, amelyet Isten kegyelméből végeztek Pápua Új-Guineában.

Női világimanapi alkalom

Gyülekezetünk nőtestvérei az elmúlt év novemberében imaalkalmat tartottak, a baptista nők világimanapijához csatlakozva. Szeretném közreadni fellegemnek, Ildikónak, a beszámolóját

erről az alkalomról: *Sok szervezést és megbeszélést követően, sikerült első alkalommal megtartani a baptista női világszövetség, 2023. november 6-án.*

Mivel itt, Ausztráliában, a márciusi nőnap alkalmával imádkoznak együtt a nőtestvérek minden vallásfelekezetből, ezért a baptista női világszövetség ismeretlen volt a gyülekezetünk nőtestvéreinek és nem is volt rá érdeklődés. Végül sikerült megszervezni és nagyon áldásos időt töltöttünk el együtt.

Kiss Jutka, a Romániai Magyar Baptista Nőszövetség elnöke, videóüzenetben köszöntötte a résztvevőket.

Az alkalom felvezetése során be lett mutatva a Baptista Női Világszövetség, majd tájékoztatást kaptunk a Szövetség munkájáról is. Imára való buzdítások hangzottak el, majd közösen imádkoztunk a 7 régió nőtestvéreiért, munkájukért, a Jób 33,4 alapján: „Engem Isten lelke alkotott, a Mindenható lelke éltet.”

Külön erre az alkalomra, a fiatalabb testvérnők egy kis együttest hoztak létre, ők vezették a közös éneklést. A következő énekeket énekeltek: Isten élő Lelke jöjj, A Te nevedben mi együtt vagyunk, Egymásnak terhé, ha hordozzátok, majd a Tied a hatalom című énekkel zártuk az alkalmat. Az alkalom szeretetvendégséggel zárult.

Ünnepi látogatások az Árpád Idősek Otthonában

Az Árpád Otthon Melbourne egyetlen magyar idősgondozó intézménye, amely a metropolisz Wantirna nevű külvárosá-

ban található. Ebbe az intézménybe költözött be évekkel ezelőtt gyülekezetünk-ből a Szűcs házaspár: Jenő és Erzsébet.

Amikor 2022 karácsonya előtt néhány nappal, gyülekezetünk éneksportjával és fúvós együttesével meglátogattuk az Otthon lakóit, még Erzsike néni is élt, bár már nagyon beteg volt. Azóta még két alkalommal tettünk lelki szolgálattal egybekötött látogatást az Árpád Otthonba, az elmúlt év húsvétja és karácsonya alkalmával. Mindhárom esetben szol-

gált gyülekezetünk éneksportja és fúvós együttese, illetve igyekeztünk rövid igei üzenetben átadni a húsvéti, illetve a karácsonyi örömhírt.

Hálásak vagyunk Istennek ezért a missziós lehetőségért is, az Árpád Otthon vezetésének pedig köszönettel tartozunk a meghívásért. Reméljük, hogy a jövőre nézve is megmarad a lehetőség, hogy keresztyén ünnepeink alkalmával meglátogassuk és megörvendeztessük az Otthon lakóit, vezetését és személyzetét.

Hálaadónap és jubileumi istentisztelet

Gyülekezetünk május utolsó vasárnapján szokta tartani a hálaadó istentiszteletet. Így volt ez az idén is. Azért májusban, mert nálunk ez őszi hónapnak számít, ugyanakkor néhány évvel ezelőtt Ausztráliában május végén nemzeti hálaadónapot ünnepeltek.

Az ausztrál nemzeti hálaadónapról

érdemes tudni, hogy eléggé újkeletű kezdeményezésnek számított a megünneplése. Csak a 2000-es évek közepe óta számított nemzeti ünnepnek a nemzeti hálaadónap. 16 éven keresztül az Ausztrál imahálózat nevű szervezet volt a nemzeti hálaadónap elsődleges szervezője. Sajnálatos módon a szervezők arra az elhatározásra jutottak, hogy a nemzeti hálaadónapot 2021-től kezdődően már nem tartják meg országos szintű rendezvényekkel.

Gyülekezetünkben azonban fontosnak tartjuk, hogy gyülekezeti szinten eszentül is megtartsuk május végén a hálaadónapot. Idén pedig nem csupán Isten lelki és fizikai áldásaiért adtunk hálát, hanem gyülekezetünk fennállásának 55 éves évfordulóját is megünnepeltük.

A Melbourne-i Első Magyar Baptista Gyülekezet 1969. május 25-én kezdte meg hivatalosan a működését. A gyülekezet hét taggal és négy gyermekkel alakult meg. Az 1980-as évektől kezdődően több család érkezett Erdélyből, Délvidékről és Magyarországról, ezért abban az időszakban volt a gyülekezet a legnépesebb, akkor élte a fénykorát.

A gyülekezet jellemzője ma is az élni akarás. Igaz, hogy sokkal kevesebben vagyunk mint a '80-as és a '90-es években, de ragaszkodunk az Úrhoz, és szeretnénk csillagokként fénykedni ebben a lelkileg sötét világban, itt a déli féltekén, a Dél Keresztje csillagkép alatt.

Horváth Ferenc lp.

DETROIT

Csodákra emlékezni jó

Szeretettel köszöntünk minden kedves olvasót az Úr Jézus nevében, gyülekezetünk ez évi vezérigéjével: *„Ne félj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot.”* - Lk 12:32. Megváltónk különleges, megtartó kegyelme, hogy immár 116 éve szolgálhat gyülekezetünk ebben az országban, betöltve küldetését az evangélium hirdetésében. Az a vágyunk, hogy még inkább kiszélesítse az Úr missziókat és

elérhessen általunk minél többeket, lelkeket mentve, az Ő országát építve.

Ennek a küldetésnek tudatában, lelkipásztorunk és fiataljaink sítábornak induló, **szövetségi ifjúsági csendes hétvégével** kezdték az évet a Ráma Táborban, közösen keresve az Úr akaratát erre az évre nézve. Itthon *Herjeczki* testvér végezte a szolgálatokat a gyülekezetben. Nem sokkal ezután **ökumenikus imahéten** folytattuk az Isten előtti csendességet, a könyörület témája mellett elmélkedve, imádkozva közösen a Detroit környéki magyar gyülekezetek testvériségével.

Miközben Gyülekezetünk korábbi éveinek vezérigéit idéztük fel újra szívünkben, februárban a házastársi szeretetben való megerősödésre adott jó alkalmat az a különleges **házas páros vacsora**, amit a lelkipásztor házaspár a fiatalokkal együtt készített és szolgált fel, az alkalmi romantikus étteremmé átalakult gyülekezeti teremben. Külön-

leges áldást jelentett így elmélyülni a szeretetkapcsolatban. Ebben a hónapban fiataljaink is tanulhattak ebben a témában a **Clevelandi Mini Ifi** során, ahol fórumbeszélgetésben kerültek elő a házassággal kapcsolatos fontos kérdések.

Márciusban szövetségünk **Évközi Gyűlésének** áldásáért imádkozott közösségünk, és örömmel készültünk megváltásunk ünnepére. Sajnos a szokásos húsvét hajnali áhítat elmaradt a Bishop Parkban, de fiataljaink ünnepi szolgálata pótolta ezt a hiányt. A következő héten Huli testvérék és *Herjeczki* testvér **lelkipásztori családi csendes hétre** indulhatott *Floridába*, ahol szolgatársi közösségben felüdülhettek szövetségünk lelkipásztor családjai.

Áprilisban különleges áldásként él-tük meg, hogy gyülekezetünk-ből egy kis szolgálócsoporthal részesülhettünk a **Torontói** Gyülekezet örömeiben, amikor hét fehérruhás tett vallást hitéről, követve az Úr Jézust a **bemerítésben**. Fiataljaink azután a következő hónapban visszamentek **Torontóba az Ifjúsági Konferenciára**.

Gyülekezetünk pedig ugyanezen a hétvégén **Ryne White** és **Für Annamária esküvőjén** vett részt, ahol *Herjeczki* testvér végezte a szolgálatot, áldást kérve az ifjú pár életére. Ezután *Huli* testvér a Gyülekezet nevében átadta a családi Bibliát, és közösen imádkoztunk, hogy Isten Igéje vezesse mindig a fiatal házaspár életét, s legyen áldás a közös útjukon az Úr Jézus jelenlétében. Erre az alkalomra érkezett *Szávó Berta* testvérnő is, aki néhány hétig ismét közöttünk lehetett, majd áldáskéréssel indítottuk őt haza, Európába.

Szinte észre sem vettük, és ismét be-köszöntött a nyár. Az ünnepi szolgálatok után, zenekarunk évadzáró mini koncertje és a fiatalok vakációra engedése jelezte, hogy újabb imatémák, újabb események következnek. Az idei nyár elsősorban nem a pihenésről, hanem a szolgálatról és a hálaadásról szól gyülekezetünkben.

A detroitiek aktívan részt vállaltak a szövetségi közgyűlésen, az ifjúsági- és a gyermek-táborban való szolgálatban, zenekarunkat pedig először vezényelte *Kovács Péter*, a Konvenció zászlófelvonásánál. Vasárnap délelőtt az ünnepi istentiszteleten, *Herjeczki* testvért (gyülekezetünk nyugdíjas lelkipásztorát) **Kornya-díjjal** tüntette ki a *Magyar Baptisták Világszövetsége*. Hisszük, hogy a szolgálatban erősödnek fiataljaink és növekszik gyülekezetünk. Nagyon hálásak vagyunk minden szolgáló testvérünkért, aki bármivel hozzájárul az Úr munkájának végzéséhez. Ő sokasítsa meg az erőnket és létszámunkat is ebben!

A Táborból hazatérve különleges örömnepünk lehetett: *Juhász Robi*

és *Noémi* hozták el az imaházba első gyermeküket **Matthew Ferencet**, hogy bemutassuk őt az Úr színe előtt. Velük

örvendhetett az egész gyülekezet és kértük, hogy Istenünk áldása nyugodjon az újszülött és egész családja életén. Az a vágyunk, hogy sok ehhez hasonló örö-münk lehessen még, legyenek születések és újjászületések bősége.

Nyár közepén a *Willow Parkban* **indítottuk fiataljainkat a misszióútra** és kísértük őket végig imádsággal. Könyörgünk, hogy az elvetett igemag gazdagon hozza meg gyümölcsét és Meny-

nyi Atyánk adjon növekedést. Most ifjaink hazaértek, és várjuk beszámoló-jukat, az örömteli híreket. Ismét készülünk a Parkba, szabadtéri istentiszteletet és gyülekezeti napot tartani, ahol hálát adunk *Kovács József és Irén* testvéreinkért, 25. Házassági Évfordulójuk alkalmából. Példamutató események ezek, Krisztus dicsőségére, bátorítva a gyülekezetet. Szüksége van Isten népének egészséges házasságokra, egészséges családokra és egészséges szolgálatra. Az a vágyunk és azért könyörgünk, hogy ifjaink a gyülekezetben és a szövetségben egyaránt kövessék ezt a jó példát. Ezekkel a gondolatokkal készülünk a *Ráma Táborba* augusztus végén, ahol Házasságot, családot és gyülekezetet megerősítő üzenetet kaphatunk ismét Isten kegyelméből. - Reméljük, ott találko-zunk.

Azután folytatjuk tovább, mert még sok a tennivaló az Úr szőlőskertjében. Hisszük, hogy az ősz is áldott gyümölcsstermet hoz majd az életünkben. Úgy legyen!

Huli Sándor

BUDAPESTI BAPTISTA ÁR- VAHÁZ TÖRTÉNETE (5)

A cipőellátásról

Mikor árvaházunk szolgálatába kerültem, takarítás közben egy jegyzék került a kezembe, melyen ez állt:

Baptisták árvaháza részére

11 pár gyermekcipő borítás, talpalás

9 pár gyermekcipő javítás

– összege majd a nagy elszámoláskor egyenlítendő az utolsó napon, a mennyei Királynál

*Kondor Gyula és társai,
cipésmesterek*

Meghatva hajtottam össze a papírszeretet és lelkemben elmélyedve éreztem, hogy igen az ilyen számlák be lesznek váltva „ama napon”, gazdagon!

Nem kis gond volt a 70-80 gyermek cipővel való ellátása, de csodálatos módon intézkedett, ígéretéhez mindig hű maradt Urunk.

Egy nap rokkant fiatalember, két botra támaszkodva jött a gondnok testvérehez és munkát kért. Elpanaszolta, hogy ő is árván nőtt fel és tengődött kicsi korától kezdve. Gyermekkorában leesett egy fáról. Térdben eltört a lába, azóta nyomorék, mert nem részesült orvosi kezelésben. Az állami gyermekmenhely közreműködésével kitanulta a cipész mesterséget, de most is munka nélkül van és a hajléktalanok menhelyén lakik.

Beharka bácsi azt ajánlotta neki, hogy mivel rokkant is, elhagyatott is, jöjjön ide az árvaházba, itt kap meleg otthont, ellátást és valamennyi ruhára valót. Ennek ellenében fogja a gyermekek cipőit talpalni, javítani. Cigli Károly örökönyek között fogadta az ajánlatot. Megnyílt egy kis házi cipésműhely. A gondnok testvér beszerzett olcsó bőrt hulladék áruból és Károly 20 évig végzett cipész munkát az árváknak. Meg is erősödött a rendes ellátástól, pár év múlva már bot nélkül járt. Az az eredménye is lett az árvaházi 20 éves munkásságának, hogy be volt jelentve a Társadalom Biztosító Intézetéhez, így öregségi járulékot kapott, amíg élt.

Részletek Isten gondviseléséről

Levelet hozott a posta, melyben az állt, hogy meghalt egy édesanya. Itt hagyta két kisleányát, egyik 16 hónapos, a másik 6 napos. A kicsiket azonnal felvettük 1924 áprilisában. *Magduska* a kicsinyek szobájának lakója lett, a 10 napos *Teruskát Bakó Károlyné* testvér résztvevő szeretettel elvállalta, hogy anyatejjel táplálja egykorú babája mellett.

A kicsinyek szobája az én munkabeosztásom közé tartozott. Öt hónap a „Teruska baba” hazahozatala után, a kis ágyakat rendezgetve gondolkodtam, hová is tegyük őt, mivel minden kis ágyának lakója volt. Ezen töprengtünk *Joó mamával*, mikor bejött a gondnok testvér felesége azzal a hírrrel, hogy telefon értesítés jött, hogy egy család egy szép gyermekocsiat hagyott G. prédikátoréknál az árvaháznak, küldjünk érte. Örömben először ugrálni kezdtem, aztán letérdelve nem tudtam, hogy köszönjem meg mennyei Atyánk szeretetét, hogy ilyen aprólékosan törődik az Ő kicsinyével.

Isten néha megengedte, hogy látszólag valamiben szűkölködjünk, hogy annál jobban meglássuk, hogy milyen biztonság gondot visel ránk.

Egy alkalommal a zsír készletünk teljesen kifogyott. Délelőtt kilenc óra volt, mikor a főző testvér erőlyesen kérdezi, hogyan kezdjen a főzéshez zsír nélkül, tegnap kimosta bődönt? Mielőtt válaszoltam volna, eszembe jutott, hogy este kaptunk egy csomagot, mely még kibontásra vár. Nagy csodálkozásunkra és örömünkre a kibontott csomagban 18 kg zsír volt. Mire ez fogytán volt, az *Árvácska leánykör* vett egy métermázsa zsírszalonnát. Ezután sohasem ürült ki a zsíros edényünk.

Egy reggel a főző testvérral találgtuk, hogy mit főzhetnénk ebédre, mert amit szerettünk volna, az kevesebb volt négy kilóval, de mielőtt a főzéshez kezdtünk volna, jött egy ember és pontosan négy kilót hozott abból a főzelékféléből, melyből nekünk hiányzott.

Nyár eleje volt, derűs, fényes nap. A gyermekek gondtalanul, vidáman ugrándoztak ebéd után. Én azon gondolkodtam, mi legyen a vacsora. Fohászkodtam, de jó volna egy kis gyümölcs, akkor adnánk zsíros kenyeret, meg

gyümölcsöt, ez kedves vacsorájuk lenne. „Mielőtt még kiáltanátok, én már hallom” mondja az Úr. Fél óra múlva szaladtak hozzám a gyerekek, hogy jöjjenek csak a konyhába, egy bácsi hozott cseresznyét. Piacról jött, de mivel nagyon olcsó áron akarták megvenni, hát gondolt egyet, hogy inkább elhozza az árváknak. Isten gondoskodása volt ez az Ő kicsinyei részére.

Hüvös, őszi idők jártak, de még nem volt téli tüzelőnk, sem rávaló a pénztárban. Három hívó bányász testvér érkezett Varbó községből, 100 km távolságból, élelmiszerral megtömött hátizsákokkal

a hátukon. Közölték az árvaház megtekintése után azt az örömdetes hírt, hogy a *sajószentpéteri gyülekezettel* együtt egy vagon szénét fognak ajándékba szállítani az árvaháznak. Amíg ezt megkaphattuk, egy ugyanakkor érkezett másik vendég 15 métermázsa szénre való pénzt adott.

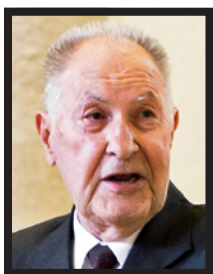
Szőkepusztára készült egy kis pihenőre az ár-

va-mama. Szerette volna magával vinni a legkisebb gondozottat az édes kétéves *Manyikát*, de nem volt cipője, pénzünk se. Vártunk „mert jól tudja a ti mennyei Atyátok mire van szükségetek.” Az utazás előtt két nappal jött *Kovács Zsuzsika* két pár finom szép gyermekcipővel, az úrnője küldte, mivel az ő kisleányának kicsi lett, fogadjuk el, ha meg nem sértené vele. Manyikánknak éppen jó volt, az egyik magas-szárú, a másik fél, boldogan lépegetett benne, én meg örömmel vettem Isten hű kezéből.

Egyszerre két 7 hónapos kisbabánk volt 1940-ben, az anyátlan kis *Janika* és az apátlan kis *Esztike*. Ha levegőre akartuk őket vinni, két személy volt ahhoz szükséges. Egyszer úgy gondoltam, de jó volna egy ikerkocsi! Isten meghallgatta gondolataimat. Nem telt bele két hét sem, mikor egy család kiknek iker gyermekei voltak, megtudták, hogy két egyforma idejű kicsink van, elküldték nekünk a már általuk nem használt ikerkocsit. Kicsinyeink oly édesek voltak benne, mint két kis madár egy fészekben.

(folytatjuk)

Heckmann Margit

BALOG MIKLÓS (1934–2024)

Balog Miklós

1934. február 19-én született Békéscsabán

Balog Mihály és Zsilinszki Ilona első gyermekeként. Kemény sportoló és szorgalmas diák volt, aki tanulmányait Békéscsabán, Pécsen, majd a Szegedi Egyetem Bölcsész Karán végezte el. Ekkor még lelkét az egyetemi oktatás materialista világszemlélete töltötte be. A sportember megtérésének belső vívódását, az erő, az ütés eddig mindent megoldó képességének csődjét a már 1953-ban keletkezett korai verse szemlélteti Szolgálatcsere címmel: „Fiam, fiam, az Istennel nem bokszolhatsz! Túl rövid a karod!”

1956. október 23-án, a jeles történelmi napon Boros Gergely lelkipásztor meríti be. Az új élet mellé hívó segítő társat kap, megkéri Simon Irén kezét, aki egész életén át hű felesége lesz. Bölcsész diplomájával ... pályamódosításra kényszerül, vasúti pályamunkát vállal, majd engedve az isteni hívásnak a Baptista Teológiai Szemináriumban kezdi meg tanulmányait. Teológiai tanulmányait befejezve Jánoshalmán kezdi meg lelkipásztori szolgálatát.

„1966-ban a tahitótfalusi gyülekezet és körzet, valamint a Tahi Tábor élén Balog Miklós, a jó orgánúm, nagy tudású és művelt, tanár-költő lelkipásztor a rimes-időmértékes versírás mestereként kezdi meg szolgálatát.” Fiatalon botra támaszkodva látja el gyülekezeti szolgálatait. A kórházi kezelések ellenére sokáig nem enyhülnek fájdalmai, mígnem egy műtét állítja helyre megtört egészségét.

Cikkei jelennek meg a Reformátusok Lapjában, az Új Emberben és a Béke hírnökben. Fiatalon tagja lesz A hit hangjai énekeskönyv szövegírói bizottságának, ahol Jobbágy István, Hetényi Attila, Bányai Jenő, Szak Antal társaságában alkot.

1976-ban az immár ötgyermekes családot a miskolci körzet hívja meg lelkipástorául. Ekkor már a missziókerületi elnök is.

Öt évvel később, két szívinfarktus után „Az Isten oltókése” lelkében gyönyörűsége tapasztalatokat sarjaszt és új versek megírására készíti. 1980-ban Első kéve címmel Gerzsenyi Sándor költőtársával közös kötetük jelenik meg. A hőmpolygó hexameterek, a gondolati

költészet szűkebb versformákat szétfejtő gazdagsággal ajándékozzák meg az olvasót.

1989–1996-ig pécsi lelkipástorként hatalmas odaadással tanulja és jegyzi meg a 300 tagú gyülekezet magyar, sváb, sokác, német neveit.

Fontosnak tartja, hogy a gyülekezetekben felnövő gyerekek is találkozhassanak a minőségi gyermekversek széles repertoárjával, ezért saját gondozásában tízkötetes, mini formátumú gyűjteményt ad ki.

1997-ben visszaköltözik Miskolcra, ahol immár nyugdíjas lelkipástorként segíti megbízott szolgatársait, és továbbra is aktív lelki munkát végez.

Örömmel vállalta el a baptista teológián a retorika tantárgy tanítását. Nyugdíjas évei is termékeny alkotással telnek, megjelenik a Második kéve, majd a Kéveim című verseskötete.

Istennek hálát adva, nagy megtisztetéssel élte meg, hogy a prédikátorok fejedelmeként ismert Spurgeonról elnevezett díjat elsőként vehette át. Töretlen buzgósága és elhívása útjába sem az időskora, sem a nagy távolság nem állt, fiatalos lendülettel vállalta el a békéscsabai gyülekezet, a salgótarjáni körzet és a sajószentpéteri körzet ügyintéző lelkipásztori feladatait.

Utolsó leheletéig a misszió szolgálatában állt. 2024. március 24-én, virágvasárnap reggelén készen szólította őt magához Isten. Emléke prédikációiban, verseiben és énekszövegeiben nemcsak szívünkben él tovább, hanem az unokái gondozásában működő weblapján is (balogmiklos.hu).

Temetése 2024. április 13-án volt Miskolcon a Deszka temetőben nagy részvétel mellett, Durkó István missziói igazgató, Mészáros Kálmán BTA-rektor, Tisza Attila dunaharaszti, Macher Tivadar pécsi, Szolláth Imre Rudolf helyi lelkipásztorok, Madarász Tamás (miskolci Aliansz) és a Baptista Központi Énekkar szolgálatával.

Baptist.hu / Szeretet

Hálások vagyunk a gyülekezeti használatra alkalmas számtalan verséért. Némelyik prédikáció is. Nem csak rimelnek, üzenetet is hordoznak. A múlt század utolsó negyedében nem csak saját verseit, hanem másokét is sokszorosította, majd terjesztette. Talán neki köszönhetjük, hogy a baptista gyülekezeteinkben a versmondás élt, sőt virágzott sokáig. Bizonyára szomorkodott, amikor -vagy 20 éve- kezdtük feladni ezt a régi baptista gyakorlatot. Emléke a mi gyülekezeteinkben is megmarad. (szerk)

Balog Miklós:

KEZEK

A nagymosás után jelentve: kész, letette jó anyánk elének az ételt, gyermek-szemem egy síkba' volt kezével, s döbbenet láttam: véres volt e kéz.

S mint oly nehezen fog fel gyermek-ész, hogy ennyit ér ruháink tisztasága, ma látom már, hogy tisztaságunk ára egy értünk átvert, véres égi kéz.

Ne tékozz el hát a tisztaságot Ne rendítsen meg percnyi kis magányod!

Tiéd is Istentől a szent ígért:

„Ha jó anyád el is feledne tán, Én markaimba metszettelek téged, Rút vasszegekkel fenn a Golgotán.”

id. BALLA SÁNDOR

2023. október 17-én temették Szilágypercsenben id. Balla Sándor testvér,

akit 79 éves korában szólított haza az Úr. Krisztusba vetett hitéről 1965-ben tett vallást a bemeztetés vizében Nagyváradon. Később hazaköltözött Percsenbe, ahol beépült a helyi baptista gyülekezetbe. Itt énekkari és zenekari tagként, majd igehirdetőként és előjáróként szolgált hűségesen, hosszú évtizedeken át. Kedves felesége - szül. Báka Katalin, akivel 53 évet élt boldog házasságban -, még testvérünk életében az Úrhoz költözött. Élete vége felé Sándor testvérünk Parkinson-kórban szenvedett, amit az Úrba vetett reménnyel hordozott élete végéig türelmesen. A temetésén a kápolnában Bodor Sándor ny. lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló ígétét úgy magyar (2Kor 5:1-10), mint román nyelven (Fil 4:5b), a temető kertben pedig Király Tibor ny. lelkipásztor szólta a feltámadás örömhírét (1Pt 1:24-25; Róm 6:23). A gyászoló családra Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk!

Borzási Pál lp. / Szeretet

A torontói Balla Sándor testvér édesapját szövetségünk testvérisége is jól ismeri, többször találkoztunk vele pl. a Ráma táborban. Szeretettel emlékezünk rá mi is. (szerk)

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - DÉLVIDÉK

25 ÉV ÁRAM NÉLKÜL

26 éves volt, amikor a hatalmas adósság miatt elvették a szülői házból, melyben élt, az áramot. A szülők válófélben, örök veszekedésben, alkoholgondokban, rendezetlen körülmények között éltek „emberemlékezet” óta. Rövidesen az apa meghalt rákban, távol a családtól. Az anya is otthagya a két gyereket, a kisebb születéstől kezdve testi korlátokkal élt, születésekor kihúzták a kezét a helyéből, és nem diagnosztizálták időben, majd későn és hiányosan kezelték. A testvérpár magára maradt az egyre inkább romló állagú házban. A nővérré hárult a megélhetés minden gondja is. Nevezzük őt J – nek, alkalmi munkából élt. Szerette a kinti munkákat,

így tavasztól késő ősziig kapált, almát, körtét, szilvát szedett, ami akadt, de az csak az ételre futotta, az egyre nagyobb áramadósságra nem. Mivel kamatot számoltak, még a kamatra is, egyre lehetetlenebb volt az áramadósság visszafizetése. Kézzel mosott, az udvart, kertet is rendezte, az öcsit is próbálta irányítani, de az sehogy sem ment.

K, az öcsi nehezen, de viselte a sorsát, ruhagondjai voltak, gyakran enni is alig akadt. Az általános iskolában jól teljesített, de ez nem segített semmit, a szülők nemtörődősége miatt nem tudott tovább tanulni, pedig képes lett volna rá. Attól függetlenül, hogy odahaza még áram sem volt, jó felfogó képességének köszönhetően megtanult komputereket szerelni, az iskolai rendezvényeken pedig ő volt a fotós. Idővel a falu fényképésze, autodidakta módon tudást szerezve, képesítés nélkül is a falu informatikai rendszergazdája lett. 21 éves korára derült ki, hogy testi sérülése mi-

att rokkantnyugdíjas lehet, mert normális munkahelyet sosem fog tudni betölteni. Ezt az igazolást már akkor kapta meg, amikor az imaházunk átmeneti lakója volt, miután megromlott a kapcsolata a nővérel.

Ahogy magukra maradt a két testvér, és látogatták a gyülekezetet, felkaroltuk őket: hol ruha, hol élelmiszer, hol némi bútor is jutott segélyekből, amit a kilencvenes években kaptunk, Jugoszlávia szétesése, és a tagköztársaságok háborúi idejében. Szinte minden télen jutott tüzelő is számukra. Sokat imádkoztunk értük, és igyekeztünk lelki támasz is lenni számukra.

Annak ellenére, hogy J-nek szinte semmi bevétele nem volt, többször előfordult, hogy a helyzetéhez képest nagyobb pénzüsszegekkel jött, hogy névtelenül támogasson betegeket helyben, Kárpátalján, vagy ahol hallotta, hogy baj van. J sokszor megfordult az otthonunkban: látogatásainak egyik oka az volt, hogy amíg töltötte nálunk a telefonját, addig kipanaszkodta magát, télen fellemeledgett. Néha, néha ez fél napot is igénybe vett.

Pár éve a több mint száz éves vert falú ház kezdte megadni magát. Hatalmas repedések nyíltak mindenfelé, a tetőt összeomlás fenyegette, a nyári konyhát benőtte a borostyán, szinte az tartotta egybe.

Pár alkalommal próbálkoztunk támogatókat keresni konténerházra, könnyű szerkezetű házra, de lehetetlen vállalkásnak tűnt, és a hatalmasra duzzadó villanytartozást sem tudtuk megoldani. Közben jöttek más nehézségek, betegségek, semmi nem mozdult előre.

Fél éve jött örömmel: a szomszéd néni megengedte, hogy elviselhető, árammal rendelkező üressé vált házába átköltözhessen, ingyen, csak apróbb felújításokért, karbantartásért cserébe. Csoda, ha manapság valaki ilyet ajánl fel. Amint lehetett, segítettünk anyagvásárlásban, illetve a gyülekezetnél építésből fennmaradt anyagokkal, hogy minél gyorsabban, olcsóbban oda költözhessen.

Isten csodásan működik: összehozta a családot újra a lehetőség, hosszas idő után nemcsak beszélni kezdett édesanyjával, hanem mostani élettársával ők is segítettek neki, mi is összefogtunk páran, és használható lett a ház.

Mára már rendes körülmények közé jutott, szoba, konyha, félig kész fürdőszoba, kert, udvar áll a rendelkezésére. Minderről eddig csak álmodhatott.

Kegyelem ez, a mi körülményeink mellett! Végigkövettük az élettörténetét,

sokat imádkoztunk érte, sokat segítettünk Istennek és a támogatóinknak köszönhetően. Nem tért még meg, de van valamilyen hite, szívós, kitartó, nem adja fel könnyen, keményfejú. De kérdem én, csak akkor segítsünk valakinek, ha megtér, gyülekezetbe jár? Emelje fel a kezét, akinek a bizonyosságtételére mindenkori, mindenki igent mond!

Ez a „pici” győzelem is győzelem, visszaigazolja, hogy a jó cselekvésébe ne fáradjatok meg.

Közben sokféle szálon futnak a karitatív programjaink: három hajléktalanunk adunk állandó szálláshelyet, több fogyatékkal élő rendszeresen segítünk, tucatnyi kerekesszéket, járókeret van kölcsönadva használatra, amikor táboraink vannak, sokan extra napi eledelhez jutnak, miközben a gyülekezet nem rendelkezik állami támogatással, kiemelkedő anyagiakkal, egyedül Isten áldásával. Sokszor a táborok elején azt sem tudjuk, hogy jutunk a végére, leszünk-e pozitív nullában.

Közben újabb, és újabb ehhez esetek jönnek elénk, van ahol, sajnos semmit sem tehetünk már, van ahol apró segítségünk sokat jelentenek. Nyitott szemmel járunk a világban, és tudjuk, hogy nem ettől lesz fényesebb a koronánk, sem előkelőbb hitünk. Csak tesszük, amit tenni kell.

Akit több részlet érdekel, segíteni szeretne keressen levélben, messengeren.

Nyúl Zoltán

Balog Miklós:

A TERHE TIÉD...

„Te azért a munkának terhét hordozad, mint Jézus Krisztus jó vitéze!” (2Tim 2:3)

A terhe tiéd, testvér, a munkának!
A nagy gyümölcsösben a munka csak.
Gyümölcstelen fák, száradt vesszők várnak,
S tán csak férges gyümölcsök hullanak.

És minden harcnak csak a fáradalma,
a nagy tusák veszélye lesz tiéd!
A sátán támad szám meg száz alakba',
s hol leggyengébb vagy, mindig ott kísért.

De harcos vagy, a Krisztus harcosa!
Így harcod nem lesz vesztes harc soha!
Csak ne feledd, Övé a győzelem

s a termés, mely munkád nyomán terem!
Te csak megbízott szolga lehetsz itt lenn,
de fenn királlyá tesz Urad, az Isten!

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püskő Dániel* (Amerika)
Alelnökök: *dr. Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püskő Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Füle Lajos:

ÉNEKELJ CSAK!

Kit angyalénekes dicsér szüntelen,
mit mondhat Néki gyarló énekem?
Hisz oly dicső, és én oly szürke lenn,
minő csoda, hogy törődik velem!
Lelkem, hála rád lelkem hát sok okot
és énekelj csak, mondd, ahogy tudod!

ISTEN OLY JÓ / GOD IS STILL GOOD

Für Béla, 2024

Tracy Jones

1. Ha né - zem tű - nő, szép nap - ja - im, Jó A - tyám tar - tott
2. Té - koz - ló vol - tam, jár - tam u - tam, de ha - za tér - tem,

meg kar - ja - in. Vá - lá - ra vett, úgy hor - do - zott, mert
várt rám U - ram. E - lé - bem jött, kar - já - ra vett, mert

Is - ten oly jó! (Jó az Úr.) Az éj - sza - ká - ban ott volt ve -
Is - ten oly jó! (Jó az Úr.) Tö - ró - dik foly - ton az Úr ve -

lem, mi - kor le - csuk - tam fá - radt sze - mem. Vi - gyá - zott rám,
lem, bár bü - nös va - gyok, ér - dem - te - len. Vár - rám ha - zám,

É - gi A - tyám. Is - ten oly jó! Is - ten oly jó, az
vár ott - ho - nom. Is - ten oly jó!

éj u - tán ad új na - pot, re - mény su - gárt. Ha vi - har

jó, meg - ő - riz Ő, Is - ten oly jó! Fel - hő bo - rit - ja

él - ted e - gét, (sok) ál - dá - sa á - rad, (hű) ke - gyel - me véd.

Di - csé - rem Őt, di - csérd ma Őt, Is - ten oly jó!

Most pedig, Izráel, mit kíván tőled Istened, az ÚR? Csak azt, hogy Istenedet, az URat fěld, járj mindenben az ő útjain, szeresd őt, és szolgálj az URat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, s hogy tartsd meg az ÚR parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket ma parancsolok neked a te javadra! - 5Móz 10, 12-13

Ha csupán csak annyit tudnánk Isten és ember üdvös kapcsolatáról (az idézetben „Izráel” egy embercsoportra, Isten őszövetségi választott népére utal), amennyit ez a két mondat elárul...

A kérdés, majd a válasz e kapcsolat jellegére utal. A számonkérhetőség olyanok között áll fenn, akik erről megegyeztek egymással (régiesen, de a Biblia nyelvén: szövetséget kötöttek). Nyilvánvaló, hogy Isten és ember kapcsolatában a közös cél érdekében vállalt kölcsönös függőség nem egyenlő mértékű. Óriási a különbség köztünk, de az Isten szeretetén és kegyelmességén alapuló jó kapcsolatot mégis ilyen keretben láttatja a Szentírás. Teremtényeként ugyan nem kérhetek számon Tőle semmit, de - mert szövetségre lépett velem is Jézus Krisztusban – kéréseimnek, kérdéseimnek, panaszomnak, hálámnak és magasztalásomnak helyük lett a kapcsolatunkban.

Isten az Úr. „Istenedként” fěld őt! – és ez az elvárás a vele szövetségben élőkől a javunkra adott parancs. Istenünk akaratának engedelmeskedve győződünk meg erről. Az istenfělo ember életútja („mindenben járj az ő útjain”), elkötelezettsége („szeresd őt, és szolgálj az URat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből”) és figyelmes engedelmesége („tartsd meg parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket ma parancsolok neked”) Isten uralmát tükrözi.

Istené az egyetlen uralom, ami a javamra van. Rendezéseit követve élek valóban jól. Életre nevel a hitemet és az engedelmességre való készségemet formálva és erősítve is – ezerféleképpen teszi ezt. Rám kérdez. A szövetségre emlékeztet. Megáld irgalmának és kegyelmességének újabb, friss megtapasztalásaival. Mások példájával. Szentlelkének folytonos támogatásával, aki nélkül ebből az áldott kapcsolatból kiesnék.

Jól idézte a szövetség ígęjét a törvénytudó, akiről azt olvassuk, hogy örök élete kérdésével próbálta megkísérteni Jézust kezdésként, majd „igazolni akarta

magát” a következővel (Luk 10, 25-37). A legfontosabb kérdés foglalkoztatta tehát, és betéve fűjta azt, amire nevelték. Mi több, Jézussal beszélgethetett! Vajon, mi történt vele? Megszerette az URat, aki neki is jót akart? Aki a Törvény valós ismeretére, élni tanította? Neki is megjelent emberként, majd érte is vállalta a halált. Örökké él vajon – a szövetséghez hűen szeretve az URat?

Kérjük Istentől a vele való szeretetkapcsolatunk mindennapi megélését!
Novák József

AZ ELÉGSÉGES KEGYELEM 2Kor 12,6-10

„De ő ezt mondta nekem: *«Elég neked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.»*” 2Kor 12:9

Pál kapott egy tövist a testébe. A Sátán angyala okozta, nem Isten. Ő csak megengedte, mert még a Sátán is az Isten terveit szolgálja. (Talán Luther mondta, hogy az ördög is az Isten ördöge.)

Pál imádkozott, hogy Isten vegye el tőle a tövist. Végül kapott választ az imájára, de nem olyat, amilyenre számított. A válasz lényege ez volt: „Amióta elhívtalak a szolgálatomba, nagy és híres lettél. Elismert teológus, sikeres gyülekezetplántáló, apostoli leveleket írsz, betegek gyógyultak meg a ruhád érintése által, démonokat űztél ki, a halott Eutikusz is feltámadt a karjaid közt. Még a harmadik égig is felemeltté, és olyan dolgokat láttál, amit el se lehet mondani. Egyszerővel te vagy jelenleg a legnagyobb keresztyén. Úgy döntöttem, nem veszem el a tövist a testedből, mert elbizakodnál. Legyen elég az én kegyelemem, mert így az én erőm a te erőtlenség által ér célhoz.”

Pál erre azt válaszolta: „Akkor hát dicsekszem az erőtlenségeimmel, sőt öröömöm telik bennük, mert így Krisztus ereje lesz látható, és nem én.” A tanulság ez: Amikor erőtlén vagyok, akkor vagyok erős, mert az erőtlenségembe belép Isten az ő erejével, és ami történik, az egyértelműen Istent dicsőíti. Elégséges a kegyelem!

MIÉRT?

„Csak hírből hallottam rólad, de most saját szememmel láttalak. Ezért visszavonok mindent, bűnbánatot tartok...” (Jób 42,5-6)

Jób istenfělo ember volt, mégis egyszerre annyi csapás szakadt rá, hogy alig tudta elviselni. Gyermekeire ráomlott a ház, és mind odavesztek. Utána elveszítette minden vagyonát, fájdalmas betegség támadta meg, és még a felesége sem állt igazán mellette. Szíve tele volt kérdésekkel, amelyek mind így kezdődtek: miért?

Először önmagában töprengett. Saját magával akarta megbeszélni azt, amit nem értett, de semmire sem jutott.

Akkor meglátogatták barátai, nekik tette fel kérdéseit. Ők azonban nem ezekre válaszoltak, hanem mondták a magukét. Sok beszédük, vádjuk csak még keserűbbé tette ezt a szenvedő embert.

Ezután elsorolta miértjeit Istennek. Isten végighallgatta, azután emlékeztette őt arra, hogyan teremtette a világot, és ahogy hallgatta Isten nagy tetteit, Jób előtt felragyogott az Úr páratlan nagysága, szentsége, s ez többet mondott neki, mint ha egyenként felelt volna kérdéseire. Átélt, hogy nem egyenrangú felek társalognak, Isten a teremtő, ő pedig csak teremtmény. De van gazdája a világnak, akinek gondja van mindenre és mindenkire. Ő tudja, hogy mit cselekszik. Ismeri Jób helyzetét, és nála már készen van a szabadtás. Felismerte, hogy hiányos információk alapján vont le téves következtetéseket.

Isten jelenléte, hatalmának, bölcses-ségének, szeretetének megtapasztalása lett az igazi válasz Jób kérdéseire. Még mindig nem értett sok mindent, de bízni kezdett Istenben, és békesség, reménység, bizonyosság ébredt a szívében. Isten pedig levette róla szenvedése terhét.

Pillanatnyi szenvedésének szemüvegén át nem mindig a valóságot látja az ember. Ez a szemüveg torzít. De Isten elé állva világosságot nyer a szenvedő, s kiderül, hogy nem minden kérdésére kell választ kapnia. Meglátja, hogy

*„A világ Isten-szőtte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És néha - legszebb percekben
-A színéből is valamit.”*

(Reményik Sándor)

Lukács János

Cseri Kálmán